

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΓΛΩΣΣΑ (ΝΕΟΕΛΛΗΝΙΚΗ ΓΛΩΣΣΑ ΚΑΙ ΛΟΓΟΤΕΧΝΙΑ)

Α΄ ΤΑΞΗ ΗΜΕΡΗΣΙΟΥ ΚΑΙ ΕΣΠΕΡΙΝΟΥ ΓΕΛ

ΕΝΔΕΙΚΤΙΚΕΣ ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ

(Επισημαίνεται ότι οι απαντήσεις που προτείνονται για τα θέματα είναι ενδεικτικές. Κάθε άλλη απάντηση, κατάλληλα τεκμηριωμένη, θεωρείται αποδεκτή.)

ΘΕΜΑ 1 (μονάδες 35)

1^ο υποερώτημα (μονάδες 10)

Ο κίνδυνος, ο οποίος, κατά τον συγγραφέα του Κειμένου 1, απειλεί τις γλώσσες των μικρών πληθυσμιακά λαών είναι ότι επηρεάζεται η αφομοιωτική τους ικανότητα. Ο λόγος που κατά βάση δημιουργεί τον κίνδυνο αυτό είναι το εμπορικό πνεύμα της εποχής και η τάση του κέρδους. Ειδικότερα, η γλώσσα μας αντιγράφει ξένες λέξεις και εκφράσεις, με αποτέλεσμα να αλλοιώνεται.

2^ο υποερώτημα (μονάδες 10)

Στην 3^η παράγραφο του Κειμένου 1 ο συγγραφέας χρησιμοποιεί παραδείγματα ξένων λέξεων που χρησιμοποιούμε στο καθημερινό μας λεξιλόγιο και παραδείγματα λέξεων που κατασκευάζουμε με τρόπο που να φαίνεται ότι το γλωσσικό αισθητήριό μας επιτρέπει αβασάνιστους σχηματισμούς.

Σκοπός των παραδειγμάτων είναι να αποδειχθεί η αρνητική επιρροή που ασκείται σήμερα στην αφομοιωτική ικανότητα της γλώσσας μας και το αποτέλεσμα που είναι η αλλοίωση του γλωσσικού αισθήματος.

3^ο υποερώτημα (μονάδες 15)

- η ελληνική γλώσσα χρησιμοποίησε δημιουργικά
- στην επιδίωξη του κέρδους
- που είναι πολύ θετική
- πιο αποτελεσματική (συστηματική) γλωσσική παιδεία.
- να καταβάλουμε προσπάθεια (κόπο) για την ουσιαστικότερη επικοινωνία μεταξύ των λαών και την εκμάθηση ξένων γλωσσών

ΘΕΜΑ 4 (μονάδες 15)

Το ποιητικό υποκείμενο προειδοποιεί τον αναγνώστη ότι η αναμέτρηση με την έγνοια είναι σκληρή και δεν μπορεί να την αποφύγει, τον περιμένει στο σπίτι να αναμετρηθούν, όταν θα είναι μόνος. Σε όλη τη διάρκεια της μέρας προσπαθεί να ξεφύγει αναζητώντας διέξοδο στην κίνηση, την εργασία του και τις συναναστροφές με φίλους, πηγαίνοντας σε θέατρα ή άλλα κέντρα διασκέδασης. Ωστόσο, στο σπίτι είναι μόνος, στο κρεβάτι παρέα του είναι η έγνοια, αυτή θα απασχολεί το μυαλό του. Η επανάληψη του στίχου «Θα 'σαι μονάχος» και του στίχου «Σε περιμένει στο κρεβάτι σου η έγνοια» επιτονίζει την καταλυτική δύναμη της έγνοιας, η οποία βασανίζει τον άνθρωπο παρά τις αγωνιώδεις προσπάθειες που καταβάλει, για να γλυτώσει, να ξεφύγει από αυτήν. Το ποιητικό υποκείμενο αποφεύγει να συγκεκριμενοποιήσει την «έγνοια», αφήνοντας έτσι ανοιχτή την ερμηνεία της και άρα την πρόσληψη του ποιήματος.